Doc. MUDr JAN OBRTEL

DERMATOPHYTA

SE 196 BAREVNÝMI OBRAZY
A 59 FOTOGRAFIEMI

NÁKLADEM ZDRAVOTNICKÉHO NAKLADATELSTVÍ
V PRAZE

O B S A H

Seznam barevných vyobrazení 6

Seznam fotografických snímků 8

Předmluva 11

Úvod 12

Dermatophyta. Barevná vyobrazení . . . . Tab. I.—LIII.

Poznámky k barevným vyobrazením 17

Dermatomycoses. Fotografické snímky . . . . Tab. LIV.—LXX.

Seznam užitých publikací 41

Rejstřík 43

SEZNAM BAREVNÝCH VYOBRAZENÍ

Achorion Schönleini . . . . TAB. I.
Achorion Schönleini . . . . „ II.
Achorion Schönleini . . . . „ III.
Achorion Quinckeanum . . . . „ IV.
Achorion Quinckeanum . . . . „ V.
Achorion violaceum . . . . „ VI.
Achorion violaceum . . . . „ VII.
Achorion gypseum . . . . „ VIII.
Achorion gypseum . . . . „ IX.
Microsporum Audouini . . . . „ X.
Microsporum Audouini . . . . „ XI.
Microsporum lanosum . . . . „ XII.
Microsporum lanosum . . . . „ XIII.
Microsporum lanosum . . . . „ XIV.
Microsporum lanosum . . . . „ XV.
Microsporum ferrugineum . . . . „ XVI.
Microidon gypseum asteroides . . . . „ XVII.
Microidon gypseum asteroides . . . . „ XVIII.
Microidon persicolor . . . . „ XIX.
Microidon niveum radians . . . . „ XX.
Microidon niveum radians . . . . „ XXI.
Endothrix crateriforme . . . . „ XXII.
Endothrix crateriforme . . . . „ XXIII.
Endothrix acuminatum . . . . „ XXIV.
Endothrix acuminatum . . . . „ XXV.
Endothrix violaceum . . . . „ XXVI.
Endothrix violaceum . . . . „ XXVII.
Endothrix glabrum . . . . „ XXVIII.
Endothrix violaceum var. indica . . . . „ XXIX.
Endothrix nigrum . . . . „ XXX.
Endothrix sulfureum . . . . „ XXXI.
Endothrix exsicatum . . . . „ XXXII.
Endothrix exsicatum . . . . „ XXXIII.
Endothrix cerebriforme . . . . „ XXXIV.
Endothrix cerebriforme . . . . „ XXXV.

Ectothrix rosaceum . . . . TAB. XXXVI.
Ectothrix rosaceum . . . . „ XXXVII.
Ectothrix vinosum . . . . „ XXXVIII.
Ectothrix vinosum . . . . „ XXXIX.
Megasporon faviforme album . . . . „ XL.
Megasporon faviforme album . . . . „ XLI.
Megasporon faviforme discoides . . . . „ XLII.
Megasporon faviforme discoides . . . . „ XLIII.
Megasporon faviforme ochraceum . . . . „ XLIV.
Megasporon faviforme ochraceum . . . . „ XLV.
Epidermophyton inguinale . . . . „ XLVI.
Epidermophyton inguinale . . . . „ XLVII.
Epidermophyton interdigitale . . . . „ XLVIII.
Epidermophyton interdigitale . . . . „ XLIX.
Epidermophyton interdigitale . . . . „ L.
Epidermophyton rubrum . . . . „ LI.
Epidermophyton rubrum . . . . „ LII.
Epidermophyton rubrum . . . . „ LIII.

SEZNAM FOTOGRAFICKÝCH SNÍMKŮ

OBR. Č. 1. FAVUS CAPILLITII . . . . TAB. LIV.
OBR. Č. 2. FAVUS CAPILLITII . . . . „ LIV.
OBR. Č. 3. FAVUS CAPILLITII . . . . „ LIV.
OBR. Č. 4. FAVUS CAPILLITII . . . . „ LIV.
OBR. Č. 5. FAVUS HERPETICUS ANTIBRACHII . . . . „ LV.
OBR. Č. 6. FAVUS HERPETICUS NASI . . . . „ LV.
OBR. Č. 7. MICROSPORIA CAPILLITII . . . . „ LV.
OBR. Č. 8. MICROSPORIA CAPILLITII . . . . „ LV.
OBR. Č. 9. MICROSPORIA CIRCINATA COLLI . . . . „ LVI.
OBR. Č. 10. MICROSPORIA CIRCINATA FRONTIS . . . . „ LVI.
OBR. Č. 11. MICROSPORIA CAPILLITII. PITYRIASIS ALBA . . . . „ LVI.
OBR. Č. 12. MICROSPORIA CAPILLITII. PITYRIASIS ALBA . . . . „ LVI.
OBR. Č. 13. MICROSPORIA CAPILLITII. MICROSPORIA CIRCINATA VESICULO-SQUAMOSA . . . . „ LVII.
OBR. Č. 14. MICROSPORIA CIRCINATA COLLI . . . . „ LVII.
OBR. Č. 15. MICROSPORIA HERPETIFORMIS MENTI . . . . „ LVII.
OBR. Č. 16. MICROSPORIA CIRCINATA ANTIBRACHII . . . . „ LVII.
OBR. Č. 17. MICROSPORIA CAPILLITII . . . . „ LVIII.
OBR. Č. 18. MICROSPORIA CIRCINATA COLLI . . . . „ LVIII.
OBR. Č. 19. MICROSPORIA CRUSTOSA CAPILLITII . . . . „ LVIII.
OBR. Č. 20. TRICHOPHYTIA SUPERFICIALIS FOLLICULARIS CRURIS . . . „ LIX.
OBR. Č. 21. TRICHOPHYTIA SUPERFICIALIS SQUAMOSA ANTIBRACHII . . „ LIX.
OBR. Č. 22. TRICHOPHYTIA SUPERFICIALIS CIRCINATA PAPULO-VESICULOSA CRURIS . . . . „ LIX.
OBR. Č. 23. TRICHOPHYTIA SUPERFICIALIS CIRCINATA VESICULOSA ANTIBRACHII . . . . „ LIX.
OBR. Č. 24. TRICHOPHYTIA PROFUNDA COLLI. KERION CELSI . . . . . . „ LX.
OBR. Č. 25. TRICHOPHYTIA PROFUNDA BARBAE . . . . „ LX.
OBR. Č. 26. TRICHOPHYTIA SUPERFICIALIS FOLLICULARIS BARBAE . . . „ LX.
OBR. Č. 27. TRICHOPHYTIA PROFUNDA BARBAE . . . . „ LX.
OBR. Č. 28. TRYCHOPHYTIA SUPERFICIALIS SQUAMOSA CAPILLITII . . . „ LXI.
OBR. Č. 29. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA FEMORIS. EKZEMA MARGINATUM „ LXI.
OBR. Č. 30. EPIDERMOPHYTIA ERYTHEMATO-SQUAMOSA AXILLAE . . . . „ LXI.
OBR. Č. 31. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSO-HYPERKERATOTICA MANUS . . „ LXII.
OBR. Č. 32. EPIDERMOPHYTIA DYSHIDROTICA MANUS . . . . „ LXII.

OBR. Č. 33. EPIDERMOPHYTIA DYSHIDROTICA MANUS . . . . TAB. LXII.
OBR. Č. 34. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA MANUS . . . . „ LXIII.
OBR. Č. 35. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA PEDIS . . . . „ LXIII.
OBR. Č. 36. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA INGUINAE.
EKZEMA MARGINATUM . . . . „ LXIII.
OBR. Č. 37. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA MANUS . . . . „ LXIV.
OBR. Č. 38. EPIDERMOPHYTIA INTERDIGITALIS PEDIS . . . . „ LXIV.
OBR. Č. 39. EPIDERMOPHYTIA DYSHIDROTICA PEDIS . . . . „ LXIV.
OBR. Č. 40. EPIDERMOPHYTIA LAMELOSA MANUS . . . . „ LXV.
OBR. Č. 41. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA MANUS . . . . „ LXV.
OBR. Č. 42. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA MANUS . . . . „ LXV.
OBR. Č. 43. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA HYPERKERATOTICA PEDIS . . „ LXVI.
OBR. Č. 44. EPIDERMOPHYTIA INTERDIGITALIS PEDIS . . . . „ LXVI.
OBR. Č. 45. EPIDERMOPHYTIA DYSHIDROTICA PEDIS . . . . „ LXVI.
OBR. Č. 46. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA FEMORIS . . . . „ LXVII.
OBR. Č. 47. EPIDERMOPHYTIA PAPULO-SQUAMOSA FEMORIS . . . . . . „ LXVII.
OBR. Č. 48. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA PEDIS . . . . „ LXVII.
OBR. Č. 49. EPIDERMOPHYTIA SQUAMOSA PEDIS . . . . „ LXVII.
OBR. Č. 50. EPIDERMOPHYTIA PAPULO-SQUAMOSA AXILLAE.
EKZEMA MARGINATUM . . . . „ LXVIII.
OBR. Č. 51. EPIDERMOPHYTIA PAPULOSA COLLI . . . . „ LXVIII.
OBR. Č. 52. EPIDERMOPHYTIA PAPULO-SQUAMOSA ANI.
EKZEMA MARGINATUM . . . . „ LXVIII.
OBR. Č. 53. EPIDERMOPHYTIA PAPULO-SQUAMOSA CORPORIS . . . . . . „ LXVIII.
OBR. Č. 54. EPIDERMOPHYTIA CIRCINATA PAPULOSA CORPORIS . . . . „ LXIX.
OBR. Č. 55. EPIDERMOPHYTIA CIRCINATA PAPULOSA ANI . . . . . . „ LXIX.
OBR. Č. 56. EPIDERMOPHYTIA CIRCINATA PAPULOSA CORPORIS . . . . „ LXIX.
OBR. Č. 57. EPIDERMOPHYTIA PAPULO-SQUAMOSA CORPORIS . . . . . „ LXX.
OBR. Č. 58. EPIDERMOPHYTIA PAPULO-SQUAMOSA CORPORIS . . . . . „ LXX.
OBR. Č. 59. EPIDERMOPHYTIA PAPULO-SQUAMOSA CORPORIS . . . . . „ LXX.

PŘEDMLUVA

Předkládám lékařské veřejnosti barevná vyobrazení kultur dermatofytů skupiny Achorion, Microsporum, Microidon, Endothrix, Ectothrix, Megasporon a Epidermophyton. Jsem si vědom mnohých nedostatků publikace, hlavně toho největšího nedostatku, že nezahrnuje větší počet různých kmenů uvedených skupin.

Hlavním důvodem, proč jsem se odhodlal k přípravě publikace, byly potíže, s kterými jsem se setkával na počátku studia dermatomykos, při stanovení mykologické diagnosy vypěstovaných dermatofytů. Většina publikací dosud vyšlých obsahuje jen fotografie kultur. Neznám monografii mimo Bruhnsovu a Alexandrovu z r. 1928, Atlas of Bacteriology, od Low a Doods z r. 1947, a publikaci Goharovu z r. 1948, která obsahuje větší počet zdařilých barevných reprodukcí kultur dermatofytů, aby začátečníkovi umožnila srovnati reprodukovaná barevná vyobrazení s vypěstovanou kulturou a usnadnila mykologickou diagnosu. Barevný charakter kultur dermatofytů jest význačným jejich znakem, dodnes málo zdůrazňovaným, možno říci opomíjeným. Popis barevného vzhledu kultur pouhými slovy považuji za nedostatečný.

Publikace jest tedy určena hlavně pro lékaře, kteří v dermatomykologii jsou začátečníky, a má jim umožnit mykologickou diagnosu.

Dlouho jsem hledal malíře. Domnívám se, že jsem jej vhodně našel v akademickém malíři Václavu Silvestrovi Součkovi, který jest autorem všech barevných vyobrazení. Mistr Václav Silvestr Souček již není mezi živými. Děkuji mu touto vzpomínkou za píli, s jakou vždy k práci přistupoval, a za trpělivost, kterou měl se mnou, věčně nespokojeným kritikem. Jest to malý dík, který mu touto vzpomínkou vzdávám.

Vzdávám dík České akademii věd a umění a Svatoboru za finanční pomoc, kterou mně bylo umožněno zhotovení mnoha štočků. Jest mou milou povinností poděkovati též Ministerstvu školství, věd a umění a Národní radě badatelské za finanční podporu.

Pokládám za milou povinnost poděkovati také mykologům z ciziny, kteří buď zasíláním kultur, nebo jejich výměnou umožnili mně reprodukci kmenů dermatofytů, které se u nás nevyskytují. Jsou to pánové: prof. Dr A. Alexander, Berlin-Charlottenburg, prof. Dr A. M. Arievič, Moskva, prof. Dr I. Ballagi, Budapešť, prof. Dr C. Bruhns, Berlin-Charlottenburg, prof. Dr F. Kogoj, Záhřeb, prof. Dr M. Langeron, Paříž, prof. Dr S. Miloševič, Bělehrad a prof. Dr G. Polacci, Pavia. Rovněž děkuji představenstvu Centraalbureau voor Schimmelcultures v Baarnu (Holandsko).

ÚVOD

Jako v každé vědecké disciplině, také v dermatomykologii se snažíme uvésti vypěstované dermatofyty z nejrůznějších klinických chorobných projevů na kůži do vhodného systému, abychom je mohli určovati a tříditi. Probíráme-li systémy k třídění dermatofytů různými autory užité, můžeme říci, že jsou zaměřeny dvěma směry.

Systémy prvého směru se snaží rozděliti dermatofyty na podkladě jejich vlastností botanických a zařaditi je do jednotného botanického systému celé říše rostlinné. Jsou to systémy, které v budoucnosti, až naše botanické vědomosti o dermatofytech budou větší, jistě dojdou všeobecného užití.

Systémy druhého směru nepřihlížejí pouze k botanickým vlastnostem dermatofytů, ale ke všem jejich ostatním vlastnostem, na příklad ke klinickému projevu na kůži a ve kštici, k způsobu, jakým postihují epidermis, vlas a chlup, k makroskopickému vzhledu a mikroskopickému obrazu kultury a k reakci kůže zvířete dermatofyty naočkované.

Jaký systém máme voliti?

Vycházeje z předpokladu, že předložená kniha má býti příručkou pro dermatologa, jenž nemá dostatečné znalosti botanické a chce si především ověřiti klinickou diagnosu mykologickým vyšetřením, přidržuji se systému, který přihlíží ke všem vlastnostem dermatofytů. Nejznámějším systémem tohoto druhu jest systém Sabouraudův. Přidržuji se ho a jsem si vědom všech jeho nedostatků. Nenalézám však systému lepšího. Sabouraudův systém prakticky nejlépe vyhovuje. Praktická stránka u začátečníka v dermatomykologii rozhoduje. Zkušený dermatomykolog dobře ví, kam má zařaditi jednotlivé vypěstované dermatofyty, užívá-li systémů jiných.

Systém Sabouraudův si prodělal svůj vývoj a byl několikráte měněn. Z důvodu lepšího porozumění nastiňuji stručně jeho vývoj, abych začátečníkovi usnadnil jeho pochopení. Sabouraudův systém přihlíží k praktické stránce mykologického vyšetření a snaží se zhodnotiti všechny naše vědomosti. Vyznačuje se tedy nejednotným dělicím hlediskem. Sabouraudův systém z r. 1910 přihlíží k makroskopické podobnosti klinických projevů, k mikroskopickému nálezu dermatofytů v epidermis, ve vlasu a chlupu, k makroskopickému vzhledu a k mikroskopickému obrazu kultur dermatofytů a k nálezu dermatofytů v epidermis a chlupu naočkovaného zvířete.

Dermatofyty postihující lidskou kůži lze rozděliti na dermatofyty lidského původu a zvířecího původu. Jsou přenášeny na lidskou kůži z kůže nemocného člověka nebo z kůže nemocného zvířete. Na infekci těmito dvěma druhy dermatofytů lidská kůže odpovídá různě.

Na infekci dermatofyty lidského původu odpovídá reaktivním zánětem spíše chronického rázu a nepatrného stupně. Pro neschopnost lidského organismu reagovati zánětem je therapie svízelná.

Na infekci dermatofyty zvířecího původu odpovídá zánětem spíše akutního rázu značnějšího stupně. Pro značný reaktivní zánět therapie je poměrně snadná.

Sabouraudův systém hodnotí nejen klinický projev, ale všímá si i mikroskopického chování dermatofytů v epidermis, ve vlasu a v chlupu. Přihlíží k velikosti, uspořádání spor a vláken na povrchu i uvnitř vlasů, dermatofyty postižených. Přihlíží k druhu parasitismu, jakým se vůči vlasu vyznačují. Hodnotí makroskopický vzhled kultur a přihlíží k jejich mikroskopické morfologii, charakterisované různě velikými a různými fruktifikačními orgány. Hodnotí reakci kůže naočkovaného zvířete a hodnotí typ parasitismu na chlupu naočkovaného zvířete.

Sabouraud původně podle výše uvedených hledisek rozdělil známé dermatofyty do tří skupin: Achorion, Microsporum a Trichophyton. Později pak připojil další skupinu Epidermophyton.

Sabouraudův systém nelze bráti jako systém neměnný, který vyhovuje ve všech případech a nemá nedostatků. Sabouraud sám systém několikráte pozměnil. Abychom lépe pochopili Sabouraudův systém, jest nutno se zabývati největší skupinou systému, skupinou Trichophyton. Podle toho, jakým typem parasitismu na vlasu se vyznačují, lze je rozděliti na dermatofyty typu endothrix a typu ectothrix.

Dermatofyty typu endothrix se vyznačují tím, že sice nejdříve postihují vlasový folikul, což je při uvážení anatomických poměrů samozřejmé. Z toho rychle, aniž vyvolávají perifolikulární zánět, přecházejí na vlas a hlavně pronikají jeho lumen. Vyznačují se parasitismem, kterému říkáme parasitismus typu endothrix. Chorobná ložiska těmito dermatofyty vyvolaná se vyznačují zánětem chronického rázu, nebo jsou bez známek zánětu. Jsou většinou lidského původu.

Dermatofyty typu ectothrix postihují rovněž vlasový folikul. Způsobují folikulární zánět akutního rázu, který vede často k eliminaci vlasů. Jejich parasitismus se projevuje tím, že sice též prorůstají lumen vlasů a chlupů, hlavně se však rozmnožují na jeho povrchu. Vyznačují se parasitismem, kterému říkáme parasitismus typu ecto-endothrix. Jsou většinou zvířecího původu.

Sabouraudovo rozdělení skupiny Trichophyton na dermatofyty typu endothrix a ectothrix nelze bráti jako rozdělení vyhovující pro všechny případy. Sabouraud sám dokazuje nedostatek svého rozdělení tím, že mimo dermatofyty typu endothrix a ectothrix rozeznává ještě meziskupinu dermatofytů typu neo-endothrix. Vyznačují se tím, že na počátku postihují vlasový folikul a vyvolávají perifolikulární zánět. Ten však rychle mizí, takže nedojde k eliminaci vlasů ze zachváceného folikulu a dermatofyty pak pronikají lumen vlasů. Dermatofyty této meziskupiny se vyznačují na začátku parasitismem typu ecto-endothrix, který rychle přechází v parasitismus typu endothrix.

Sabouraudovo rozdělení dermatofytů:

Achorion < původu lidského / původu zvířecího

Microsporum < původu lidského / původu zvířecího

Trichophyton
- typu endothrix (původu lidského)
- typu neo-endothrix
- typu ectothrix (původu zvířecího)

Epidermophyton

Sabouraudův systém po uveřejnění v r. 1910 byl všeobecně uznáván. Ojedinělé pokusy nahraditi jej jinými systémy neměly v mykologické literatuře takového ohlasu, aby vzbudily pochybnosti o jeho pevné stavbě. Později však přece nové systémy rozdělující dermatofyty podle jejich vlastností botanických došly ohlasu a Sabouraud uznal nutnost revidovat původní systém. Učinil tak v r. 1929. V podstatě však na svém systému mnoho nezměnil. Učinil jej přehlednějším a zjednodušil názvosloví. Dermatofyty skupiny Achorion a Microsporum ponechal beze změn. Pozměnil však skupinu Trichophyton v tom smyslu, že ji rozdělil ve tři skupiny: Endothrix, Microidon a Megasporon.

Skupina Endothrix zahrnovala dermatofyty typu endothrix a typu neo-endothrix. Skupina Microidon zahrnovala dermatofyty typu ectothrix, charakterisované malými sporami, a skupina Megasporon zahrnovala dermatofyty typu ectothrix, charakterisované velkými sporami.

Touto změnou Sabouraud rozdělil dermatofyty v pět skupin: I. Achorion, II. Microsporum, III. Endothrix, IV. Microidon, V. Megasporon.

V poslední práci v Nouvelle pratique dermatologique z r. 1936 Sabouraud opět dermatofyty nově rozdělil. Celkem však i tato změna jest nepatrná. Záleží v tom, že dermatofyty postihující vlas, podle systému z r. 1929 rozdělované v pět skupin, rozděluje v šest skupin. Pátou skupinu plísní zvanou Megasporon rozděluje v další dvě samostatné skupiny: Ectothrix a Megasporon. Skupina Ectothrix zahrnuje dermatofyty chmýřovitého vzhledu dřívější skupiny Megasporon a skupina Megasporon zahrnuje dermatofyty favosního vzhledu. Skupinu Microsporum a skupinu Microidon staví vedle sebe.

Rozděluje tedy dermatofyty na šest skupin:

I. Achorion, II. Microsporum, III. Microidon, IV. Endothrix, V. Ectothrix, VI. Megasporon.

Jako poslední skupina dermatofytů nepostihujících vlas, je Sabouraudem uváděna skupina plísní Epidermophyton.

VOLBA KULTIVAČNÍCH PŮD

Volba kultivačních půd nebyla těžká. Jest samozřejmé, když jsem se rozhodl pro Sabouraudův systém, že jsem se rozhodl užívati Sabouraudových živných půd. Učinil jsem tak v přesvědčení, že mají optimální vlastnosti a došly největšího rozšíření, užívá se jich mezinárodně.

Ze Sabouraudových půd jsem užíval půd s obsahem cukru nebo půd bez cukru. Z půd s cukry, t. zv. milieux d'épreuve, jsem užíval dvou půd s maltosou a s glukosou podle předpisu:

Rp.	Maltose brute Chanut, Cogit, Paris	g	40,0
	Peptone granulée Chassaing, Cogit, Paris	g	10,0
	Agar-Agar	g	18,0–20,0
	Voda	g	1.000,0

Rp.	Glucose massée Chanut, Cogit, Paris	g	40,0
	Peptone granulée Chassaing, Cogit, Paris	g	10,0
	Agar-Agar	g	18,0–20,0
	Voda	g	1.000,0

Půd bez cukru, t. zv. milieux de conservation, jsem užíval hlavně k přechovávání dermatofytů a k zabránění vzniku pleomorfní degenerace, podle předpisu:

Rp.	Peptone granulée Chassaing, Cogit, Paris	g	30,0
	Agar-Agar	g	18,0–20,0
	Voda	g	1.000,0

Kultury byly pěstovány při pokojové teplotě a při pH 5,6.

DERMATOPHYTA. BAREVNÁ VYOBRAZENÍ

Na tabulích, číslovaných římskými číslicemi, jsou reprodukovány obrazy kultur dermatofytů podle skupin Sabouraudova systému. Vždy je z důvodů snadnější diferenciální diagnosy užito tří různých půd Sabouraudových.

POZNÁMKY K BAREVNÝM VYOBRAZENÍM

Jak jsem již v předmluvě uvedl, mnohé kmeny dermatofytů nebyly mnou vypěstovány a byly mně zaslány různými autory. Abych tuto skutečnost vyznačil, počínám si v poznámkách tak, že kmeny, které mně byly zaslány, označuji číslicemi římskými. Kmeny mnou vypěstované označuji číslicemi arabskými. Pak uvádím původ kmene a název, pod nímž mně byl zaslán, jinde klinické poznámky, aby bylo jasné, z jakého klinického obrazu onemocnění byl vypěstován. Tam, kde se domnívám, že bych mohl určitým poznatkem přispěti k jemnější diferenciální diagnostice, podávám širší výklad.

DERMATOMYCOSES. FOTOGRAFICKÉ SNÍMKY

Při mykologickém vyšetřování hleděl jsem většinu vyšetřovaných případů fotografovati. Proto v poznámkách k barevným vyobrazením kultur dermatofytů nalezne čtenář odkazy k příslušným fotografiím. Vedle těchto fotografií zařadil jsem i jiné fotografie dermatomykos, abych začátečníka upozornil na klinické obrazy dermatofyty vyvolávané. Tabule s fotografiemi jsou číslovány římskými číslicemi a pokračují v číslech tabulí s barevnými vyobrazeními.

DERMATOPHYTA

ACHORION SCHÖNLEINI

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.

2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.

3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.

4. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.

5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

ACHORION SCHÖNLEINI

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 2 měsíce.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 2 měsíce.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce.

ACHORION SCHÖNLEINI

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.
2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.
3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 2 měsíce.
4. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 2 měsíce.

ACHORION QUINCKEANUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.
3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.
5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

ACHORION SCHÖNLEINI

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.
2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.
3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 2 měsíce.
4. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 2 měsíce.

ACHORION QUINCKEANUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.
3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 5 týdnů.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 7 týdnů.

ACHORION VIOLACEUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.
3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.
4. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.
5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.
6. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

ACHORION VIOLACEUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 8 týdnů.

2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 týdnů.

3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.

4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 8 týdnů.

ACHORION GYPSEUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů.
3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

ACHORION GYPSEUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny.
3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů.

MICROSPORUM AUDOUINI

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 dní.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.
3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní.
4. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 5 týdnů.
5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 týdny.
6. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

MICROSPORUM AUDOUINI

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.

2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.

3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny.

4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

MICROSPORUM LANOSUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 dní.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 12 dní.
3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní.
4. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny.

MICROSPORUM LANOSUM

1. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 10 dní.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 7–14 dní.
3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny.

MICROSPORUM LANOSUM

1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 14 dní.

2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 14 dní.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 týdny.

MICROSPORUM LANOSUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny.
3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

MICROSPORUM FERRUGINEUM

1. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 2 měsíce.

2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.

MICROIDON GYPSEUM ASTEROIDES

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7–14 dní.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

MICROIDON GYPSEUM ASTEROIDES

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny.
3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů.

MICROIDON PERSICOLOR

1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 7 týdnů.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce.

MICROIDON NIVEUM RADIANS

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů.

MICROIDON NIVEUM RADIANS

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

ENDOTHRIX CRATERIFORME

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

ENDOTHRIX CRATERIFORME

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny.
3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

ENDOTHRIX ACUMINATUM

1. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní.

2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.

3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.

4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

ENDOTHRIX ACUMINATUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.

2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.

ENDOTHRIX VIOLACEUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.

2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.

3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny.

4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce.

5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce.

ENDOTHRIX VIOLACEUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 50 dní.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 50 dní.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 50 dní.

4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 50 dní.

ENDOTHRIX GLABRUM

1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 měsíce.

3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 měsíce.

ENDOTHRIX VIOLACEUM VAR. INDICA

1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů.

2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 měsíce.

3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny.

ENDOTHRIX NIGRUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.

2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny.

3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 5 týdnů.

4. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.

5. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.

ENDOTHRIX SULFUREUM

1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 14 a 20 dní.

2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 týdny.

ENDOTHRIX EXSICATUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní.

2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny.

3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny.

4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

ENDOTHRIX EXSICATUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 1 měsíc.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

ENDOTHRIX SULFUREUM

1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 14 a 20 dní.

2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 týdny.

ENDOTHRIX EXSICATUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 1 měsíc.
3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

ENDOTHRIX CEREBRIFORME

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 5 týdnů.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů.

ENDOTHRIX CEREBRIFORME

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 7 týdnů.

ECTOTHRIX ROSACEUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů.

2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů.

3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.

4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 týdny.

5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů.

ECTOTHRIX ROSACEUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. **Stáří** kultury 6 týdnů.

2. Sabouraudova půda s maltosou. **Stáří** kultury 6 týdnů.

3. Sabouraudova půda s peptonem. **Stáří** kultury 6 týdnů.

ECTOTHRIX VINOSUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

ECTOTHRIX VINOSUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.
3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 7 týdnů.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

MEGASPORON FAVIFORME ALBUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 7 týdnů.
3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 7 týdnů.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

MEGASPORON FAVIFORME ALBUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 8 týdnů.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny.
3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 8 týdnů.

MEGASPORON FAVIFORME DISCOIDES

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 měsíce.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů.
3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

MEGASPORON FAVIFORME DISCOIDES

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 měsíce.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 měsíce.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 měsíce.

MEGASPORON FAVIFORME OCHRACEUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 měsíce.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 měsíce.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 měsíce.

MEGASPORON FAVIFORME OCHRACEUM

1. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 měsíce.

2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 měsíce.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce.

EPIDERMOPHYTON INGUINALE

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní.
3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.

EPIDERMOPHYTON INGUINALE

1. Sabouraudova půda s maltosou, s počínající pleomorfní degenerací. Stáří kultury 5 týdnů.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů.
3. Sabouraudova půda s glukosou, s počínající pleomorfní degenerací. Stáří kultury 6 týdnů.
4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.
5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

EPIDERMOPHYTON INTERDIGITALE

1. Sabouraudova půda s maltosou, varieta sádrovitého vzhledu. Stáří kultury 4 týdny.
2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů.

EPIDERMOPHYTON INTERDIGITALE

1. Sabouraudova půda s maltosou, varieta sádrovitého vzhledu. Stáří kultury 4 týdny.
2. Sabouraudova půda s maltosou, varieta cerebriformního vzhledu. Stáří kultury 4 týdny.
3. Sabouraudova půda s maltosou, varieta chmýřovitého vzhledu. Stáří kultury 2 měsíce.

EPIDERMOPHYTON INTERDIGITALE

1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 1 měsíc.

4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 1 měsíc.

EPIDERMOPHYTON RUBRUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní.
2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny.
3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů.
4. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů.
5. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 8 týdnů.

EPIDERMOPHYTON RUBRUM

1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny.
2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.
3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

EPIDERMOPHYTON RUBRUM

1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 týdnů.
2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny.
3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 týdnů.
4. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 měsíce.
5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.
6. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů.

POZNÁMKY K BAREVNÝM VYOBRAZENÍM

ACHORION

Favus původu lidského nebo zvířecího jest v Československu vzácností. Ojedinělé případy favu, které jsme pozorovali a které byly vyvolány dermatofyty lidského původu, byly většinou již léta trvající případy, takže nebylo snadné sledovati původ infekce. Pokud ji bylo možno sledovati, pocházela infekce většinou již z doby první světové války, kdy k nám uprchlíci z bývalého Polska a Ruska favus zavlekli, nebo od zemědělských dělníků, původem ze Slovenska, nejvýchodnější země republiky. Infekce způsobená favem zvířecím byla vždy náhodná. V jednom případě došlo k infekci Achorion violaceum přenesením z kočky, favem postižené. Po druhé světové válce nedošlo k rozšíření favu.

TAB. I. ACHORION SCHÖNLEINI

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 475 z r. 1936. Vypěstoval autor z materiálu zaslaného z kožního odd. nemocnice v Olomouci. Klinický obraz: favus capillitii.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 475 z r. 1936. Viz tab. I., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 475 z r. 1936. Viz tab. I., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 475 z r. 1936. Viz tab. I., č. 1.

Č. 5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 475 z r. 1936. Viz tab. I., č. 1.

TAB. II. ACHORION SCHÖNLEINI

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření 271 z r. 1934. Vypěstoval autor z materiálu odebraného ze kštice patnáctiletého děvčete. Ostatní čtyři sourozenci zdrávi. Původ infekce: zemědělští dělníci ze Slovenska. Klinický obraz: favus capillitii. Viz tab. LIV., foto č. 3 a 4.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření 475 z r. 1936. Viz tab. I., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření 158 z r. 1934. Vypěstoval autor z materiálu odebraného ze kštice jedenáctiletého děvčete z Prahy. Klinický obraz byl zcela atypický, charakterisován stříbřitým olupováním kůže kštice. Při velmi bedlivém prohlížení bylo možno zjistiti kolem některých vlasů scutula v podobě terčíků velikosti špendlíkové hlavičky, tenká jako papír, bílé nebo nažloutlé barvy. Vlasy kštice nebyly prořídlé, byly zcela normálního vzhledu. Žádná atrofie kožní. Třináctiletá sestra rovněž trpěla favem kštice. U této jest klinický vzhled typický pro favus capillitii. Zdroj infekce nutno hledati u dvou starších sester, které onemocněním trpěly již v první světové válce.

TAB. III. ACHORION SCHÖNLEINI

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 302 z r. 1935. Vypěstoval autor z materiálu odebraného ze kštice pětadvacetileté ženy. Klinický obraz: favus capillitii. Bratr měl rovněž favus kštice. Ostatní sourozenci jsou zdrávi. Původ infekce nelze zjistiti. Viz tab. LIV., foto č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 302 z r. 1935. Viz tab. III., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření 302 z r. 1935. Viz tab. III., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření 302 z r. 1935. Viz tab. III., č. 1.

TAB. IV. ACHORION QUINCKEANUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření 447 z r. 1936. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z kůže devítiletého děvčete, z ložiska lokalisovaného na pravém svalu prsním. Klinický obraz: trichophytia superficialis erythematosquamosa.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 447 z r. 1936. Viz tab. IV., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 513 z r. 1936. Vypěstoval autor z materiálu zaslaného z kožního odd. nemocnice v Olomouci. Klinický obraz: favus herpeticus antebrachii.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 447 z r. 1936. Viz tab. IV., č. 1.

Č. 5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 407 z r. 1936. Vypěstoval autor. Klinický obraz: kerion Celsi.

TAB. V. ACHORION QUINCKEANUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 447 z r. 1936. Viz tab. IV., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 407 z r. 1936. Viz tab. IV., č. 5.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 513 z r. 1936. Viz tab. IV., č. 3.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 7 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 85 z r. 1933. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z kůže osmiletého hocha, z ložiska lokalisovaného na pravém předloktí. Klinický obraz: favus herpeticus. Viz tab. LV., foto č. 5.

TAB. VI. ACHORION VIOLACEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 140 z r. 1934. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z ložiska na volární straně levého předloktí. Klinický obraz: ekzema mycoticum. Původ infekce nebylo možno zjistiti.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 253 z r. 1934. Vypěstoval autor z onemocnění lokalisovaného na špičce nosu u čtyřleté holčičky. Klinický obraz: favus herpeticus. Infekce byla přenesena kočkou. – Viz tab. LV., foto č. 6.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 140 z r. 1934. Viz tab. VI., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 140 z r. 1934. Viz tab. VI., č. 1.

Č. 5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 253 z r. 1934. Viz tab. VI., č. 2.

Č. 6. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 140 z r. 1934. Viz tab. VI., č. 1.

TAB. VII. ACHORION VIOLACEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 8 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 253 z r. 1934. Viz tab. VI., č. 2.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 253 z r. 1934. Viz tab. VI., č. 2.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 253 z r. 1934. Viz tab. VI., č. 2.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 8 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 253 z r. 1934. Viz tab. VI., č. 2.

TAB. VIII. ACHORION GYPSEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření XX. z r. 1935. Kultura zaslána Istituto Botanico laboratorio crittogamico della R. Università di Pavia (prof. Polacci), pod názvem Achorion gypseum Grütz.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření LIV. z r. 1937. Kultura zaslána Centraalbureau voor Schimmelcultures v Baarnu (prof. Westerdijk) pod názvem Achorion gypseum.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření LIV. z r. 1937. Viz tab. VIII., č. 2.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XX. z r. 1935. Viz tab. VIII., č. 1.

TAB. IX. ACHORION GYPSEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XX. z r. 1935. Viz tab. VIII., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření XX. z r. 1935. Viz tab. VIII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XX. z r. 1935. Viz tab. VIII., č. 1.

MICROSPORUM

V Čechách a na Moravě, tedy v západních zemích republiky, se mikrosporie vyvolaná Microsporum Audouini vyskytuje zřídka. Na Slovensku možno spíše mluviti o epidemickém výskytu mikrosporie. V Praze jest onemocnění dětské kštice vyvolané Microsporum Audouini vzácností. Vyskytuje se ojediněle v různých třídách obecných škol pražských. Jest zajímavé, že v Praze neplatí Sabouraudova zkušenost, že zjistíme-li jen jeden případ u dítěte ve třídě nebo ve škole, jsou také ostatní žáci třídy nebo školy postiženi onemocněním. V Praze byla mikrosporie kštice vždy omezena na jedno dítě ve třídě nebo jen na několik dětí. I při bedlivé prohlídce dětí třídy nebo školy jsme nezjistili více případů a nikdy jsme nemohli mluviti o epidemii. Uvážíme-li práce četných autorů o epidemickém výskytu mikrosporie v jiných evropských městech, pak skutečný výskyt mikrosporie nejen v Praze, nýbrž i v Čechách a na Moravě jest odlišný. Dosud jsme měli příležitost pozorovati jen jednu epidemii mikrosporie, vyvolanou Microsporum Audouini v dětském ústavu pro tuberkulosu v Čechách. Postihovala asi 80 dětí. Z vyšetření se nedalo zjistiti, kdy byla do ústavu mikrosporie zavlečena. Jistě se však v tomto ústavu endemicky vyskytovala již mnoho let. Zajímavé pak bylo, že se děti propuštěné z tohoto ústavu nestaly zdrojem infekce ve svém okolí. I když jsme šli po stopách propuštěných dětí, mohli jsme zjistiti vždy jen ojedinělé případy, nikdy epidemické rozšíření. Zdá se, že na Slovensku jsou poměry jiné. Již před první světovou válkou se mikrosporie na Slovensku vyskytovala daleko častěji a také druhá světová válka byla příčinou rozšíření mikrosporie. V ojedinělých vesnicích byla zjištěna u většiny dětí. V Čechách a na Moravě nebyla druhá světová válka příčinou častějšího výskytu. Také klinické obrazy onemocnění nebyly takového rázu, abychom museli z důvodů léčebných přistupovati k totální epilaci kštice dítěte. Ve většině případů jsme vystačili s lokální běžnou antimykotickou therapií, aniž jsme se báli, že dojde k rozšíření v okolí.

Zajímavé pozorování podáváme o Microsporum lanosum. Vypěstovali jsme je jen pětkráte z onemocnění kštice dětí, klinického vzhledu mikrosporie, s větším stupněm reaktivního zánětu. U dospělých jsme je nezjistili. Podle vyšetřování Ing. Jakla ze zvěrolékařského ústavu prof. Sigmunda, prováděného na naší klinice, bylo z počtu 105 vyšetřovaných psů, majících kožní onemocnění, vypěstováno Microsporum lanosum pětkráte. Tedy v 4,7% vyšetřovaných psů postižených dermatosami. To jest dosti značné procento a přesto jest Microsporum lanosum jen ojediněle příčinou onemocnění dětské kštice.

TAB. X. **MICROSPORUM AUDOUINI**

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 dní. Číslo mykologického vyšetření 501 z r. 1936. Vypěstoval autor z materiálu odebraného od jedenáctiletého děvčete z Prahy. Klinický obraz: microsporia capillitii. Zdroj infekce nebylo možno zjistiti.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 428 z r. 1936. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z onemocnění od sedmiletého hocha z Prahy. Klinický obraz: microsporia capillitii. Dva mladší sourozenci jsou rovněž postiženi, ale mikrosporií kůže těla.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření 523 z r. 1937. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z onemocnění od desetiletého děvčete ze Slovenska. Klinický obraz: microsporia circinata colli. Viz tab. LVI., foto č. 9.

Č. 4. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 495 z r. 1936. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z onemocnění od dvanáctiletého hocha ze Slovenska. Klinický obraz: microsporia capillitii.

Č. 5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření 501 z r. 1936. Viz tab. X., č. 1.

Č. 6. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 428 z r.1936.Viz tab. X., č. 2.

TAB. XI. **MICROSPORUM AUDOUINI**

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 473 z r. 1936. Vypěstoval autor z materiálu odebraného od desetiletého hocha, navštěvujícího obecnou školu v Praze. Klinický obraz: microsporia capillitii.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 495 z r. 1936. Viz tab. X., č. 4.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření 495 z r. 1936. Viz tab. X., č. 4.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 244 z r. 1934. Vypěstoval autor z materiálu odebraného od desetiletého hocha z Prahy. Klinický obraz: microsporia capillitii.

TAB. XII. **MICROSPORUM LANOSUM**

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 dní. Číslo mykologického vyšetření 533 z r. 1937. Vypěstováno z materiálu odebraného z kožního onemocnění psa.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 12 dní. Číslo mykologického vyšetření 576 z r. 1937. Vypěstoval autor z materiálu odebraného od sedmiletého hocha. Klinický obraz: microsporia capillitii. Onemocnění se vyznačovalo dosti značným reaktivním zánětem.

Č. 3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření 503 z r. 1937. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z kožního onemocnění koníka (pony) pražské ZOO.

Č. 4. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXII. z r. 1936. Kultura zaslána prof. Arievičem z Prvního mykologického dispensáře v Moskvě.

TAB. XIII. MICROSPORUM LANOSUM

Č. 1. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 10 dní. Číslo mykologického vyšetření 533 z r. 1937. Viz tab. XII., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 7–14 dní. Číslo mykologického vyšetření 600 z r. 1937. Vypěstoval autor z materiálu odebraného od osmiletého hocha z Prahy. Klinický obraz: microsporia herpetiformis menti. Viz tab. LVII., foto č. 15.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXII. z r.1936. Viz tab. XII., č. 4.

TAB. XIV. MICROSPORUM LANOSUM

Č. 1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření 533 z r. 1937. Viz tab. XII., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření XXXII. z r. 1936. Viz tab. XII., č. 4.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření 576 z r. 1937. Viz tab. XII., č. 2.

TAB. XV. MICROSPORUM LANOSUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření 503 z r. 1937. Viz tab. XII., č. 3.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření 577 z r. 1937. Vypěstoval autor z materiálu odebraného od šestiletého hocha z Prahy. Klinický obraz: microsporia capillitii.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření 577 z r. 1937. Viz tab. XV., č. 2.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXII. z r. 1936. Viz tab. XII., č. 4.

TAB. XVI. MICROSPORUM FERRUGINEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření LXXV. z r. 1938. Kultura zaslána prof. Langeronem v Paříži.

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření LXXV. z r. 1938. Viz tab. XVI., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXII. z r. 1936. Kultura zaslána Istituto Botanico laboratorio crittogamico della R. Università di Pavia (prof. Polacci) pod názvem Microsporum ferrugineum Ota.

MICROIDON

Dermatofyty skupiny Microidon jsme vypěstovali nejčastěji z kožního onemocnění zemědělských dělníků, které bylo přenášeno přímo z postiženého dobytka nebo holičem. Zjistili jsme několik epidemií mezi hovězím dobytkem. Příčinou vždy bylo Microidon gypseum asteroides. Klinické obrazy onemocnění vyvolané dermatofyty skupiny Microidon se nevyznačovaly zvláštnostmi. Jen klinický obraz ekzému marginatního, vyvolá-li jej Microidon gypseum asteroides, má typický klinický vzhled.

Ekzém marginatní vyvolává nejčastěji Epidermophyton inguinale (Sabouraud). Méně často jej působí Epidermophyton rubrum (Castellani-Bang) a Microidon gypseum asteroides. Ve většině případů lze již z klinické aspekce rozhodnouti, čím jest vyvolán. Tento poznatek není bez praktického významu. Ekzém marginatní, shodující se s popisem Hebrovým, vyvolává Epidermophyton inguinale. Lokalisuje se téměř výhradně na styčných plochách stehen na obou stranách, zřídka na straně jedné. Vyskytuje se daleko častěji u mužů než u žen. U mužů v místech, kde scrotum naléhá na kůži stehen, začíná jako jedna nebo několik hnědočervených svědících skvrn, na povrchu se drobně olupujících a šířících se pomalu do periferie. Zřídka se lokalisuje na ostatních intertriginosních místech kůže těla, jako v jamkách podpažních. I na těchto intertriginosních místech začíná ekzém marginatní výše již popsanou hnědočervenou skvrnou. Když se skvrna růstem do periferie rozšíří mimo intertriginosní místa kůže, vytváří se na periferii ložiska souvislý lem, mírně nad okolní kůži zvednutý. Na povrchu lemu lze postřehnouti spíše lupou než prostým okem četné drobné puchýřky, zasychající v malinké stroupky. Nejčastěji však postřehneme pouhé olupování lemu. Onemocnění svědí, trvá měsíce a má tendenci recidivovati.

Ekzém marginatní, který vyvolává Epidermophyton rubrum (Castellani-Bang), nemusí se klinicky odlišovati od obrazu výše popsaného. Většinou však již z klinického vzhledu nebo z lokalisace lze poznati, že jej vyvolává Epidermophyton rubrum. Méně často se lokalisuje v místech intertriginosních. Šíří se po trupu a po končetinách. Postihuje častěji muže než ženy. U žen nalézáme nejčastější lokalisaci na hýždích a v rýze řitní. Periferní okraj ložisek nebývá vždy zcela souvislý. Jest tvořen splynulými papulosními eflorescencemi. Ve středu ložisek nalézáme vždy – a to jest pro diagnosu klinickou nejdůležitější – několik folikulárních papulosních eflorescencí. Střed jest vždy značně lichenifikován.

Ekzém marginatní, který vyvolává Epidermophyton rubrum, se velmi těžko hojí a častěji recidivuje. Nejlépe se nám osvědčil chrysarobin v traumaticinu v koncentraci 1–2–5%. Potíráním ložisek jedenkrát nebo dvakrát denně jsme dospěli k vyléčení i za 14 dní.

Ekzém marginatní, který působí Microidon gypseum asteroides, jest téměř vždy lokalisován na předloktí nebo bérci u mužů silně ochlupených a zaměstnaných ošet-

řováním postiženého dobytka. Charakterisován jest souvislým lemem mírně nad okolí zvednutým, který se na povrchu pityriasiformně olupuje. Mimo odlišnou lokalisaci liší se od běžného ekzému marginatního též tím, že ve středu ložiska, olupujícího se rovněž pityriasiformně, nalézáme vždy několik drobných pustulosních folikulárních eflorescencí.

TAB. XVII. MICROIDON GYPSEUM ASTEROIDES

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7–14 dní. Číslo mykologického vyšetření 438 z r. 1936. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z onemocnění lokalisovaného na levém bérci dvacetipětileté ženy. Klinický obraz: ekzema marginatum.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření 438 z r. 1936. Viz tab. XVII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 438 z r. 1936. Viz tab. XVII., č. 1.

TAB. XVIII. MICROIDON GYPSEUM ASTEROIDES

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření 438 z r. 1936. Viz tab. XVII., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 438 z r. 1936. Viz tab. XVII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 234 z r. 1934. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z onemocnění lokalisovaného na dorsu ruky. Klinický obraz: trichophytia superficialis circinata papulo-pustulosa.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 441 z r. 1936. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z onemocnění lokalisovaného ve kštici devítiletého chlapce. Klinický obraz: kerion Celsi.

TAB. XIX. MICROIDON PERSICOLOR

Č. 1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXVII. z r. 1936. Kultura zaslána Istituto Botanico laboratorio crittogamico della R. Università di Pavia (prof. Polacci).

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 7 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXXVII. z r. 1936. Viz tab. XIX., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření LVI. z r. 1937. Kultura zaslána prof. Kogojem v Záhřebu.

TAB. XX. MICROIDON NIVEUM RADIANS

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření XLIV. z r. 1937. Kultura zaslána kožní klinikou v Budapešti (prof. Ballagi).

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření XLIV. z r. 1937. Viz tab. XX., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLIV. z r. 1937. Viz tab. XX., č. 1.

TAB. XXI. MICROIDON NIVEUM RADIANS

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XLIV. z r. 1937. Viz tab. XX., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XLIV. z r. 1937. Viz tab. XX., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLIV. z r. 1937. Viz tab. XX., č. 1.

ENDOTHRIX

Dermatofyty skupiny Endothrix se u nás vyskytují velmi zřídka. Rovněž na Slovensku je výskyt dermatofytů této skupiny, soudíme-li podle práce Dr Chmela z kožní kliniky z Bratislavy, řídký. Jest to zajímavé proto, že se v sousedních státech Slovenska Endothrix violaceum a cerebriforme velmi často vyskytují.

TAB. XXII. ENDOTHRIX CRATERIFORME

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXI. z r. 1936. Kultura zaslána prof. Arievičem z Prvního mykologického dispensáře v Moskvě.
Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXI. z r. 1936. Viz tab. XXII., č. 1.
Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXI. z r. 1936. Viz tab. XXII., č. 1.

TAB. XXIII. ENDOTHRIX CRATERIFORME

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXI. z r. 1936. Viz tab. XXII., č. 1.
Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXI. z r. 1936. Viz tab. XXII., č. 1.
Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXXI. z r. 1936. Viz tab. XXII., č. 1.

TAB. XXIV. ENDOTHRIX ACUMINATUM

Č. 1. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření IV. z r. 1932. Kultura zaslána prof. Bruhnsem a prof. Alexandrem v Berlíně-Charlottenburgu.
Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření IV. z r. 1932. Viz tab. XXIV., č. 1.
Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření IV. z r. 1932. Viz tab. XXIV., č. 1.
Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření IV. z r. 1932. Viz tab. XXIV., č. 1.
Č. 5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření IV. z r. 1932. Viz tab. XXIV., č. 1.

TAB. XXV. ENDOTHRIX ACUMINATUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření IV. z r. 1932. Viz tab. XXIV., č. 1.
Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření IV. z r. 1932. Viz tab. XXIV., č. 1.

TAB. XXVI. ENDOTHRIX VIOLACEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXVI. z r. 1936. Kultura zaslána Istituto Botanico laboratorio crittogamico della R. Università di Pavia (prof. Polacci) pod názvem Trichophyton violaceum Bodin.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 724 z r. 1938. Kulturu vypěstoval autor z vlasů a šupin, odebraných z onemocnění, lokalisovaného ve kštici u osmiletého hocha. Klinický obraz: microsporia capillitii.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXVI. z r. 1936. Viz tab. XXVI., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření XXVI. z r. 1936. Viz tab. XXVI., č. 1.

Č. 5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření 317 z r. 1935. Kulturu vypěstoval autor z vlasů a šupin, odebraných z onemocnění, lokalisovaného ve kštici u čtyřletého hocha. Klinický obraz: trichophytia superficialis squamosa capillitii. Viz tab. LXI., foto č. 28.

TAB. XXVII. ENDOTHRIX VIOLACEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 50 dní. Číslo mykologického vyšetření 241 z r. 1934. Kulturu vypěstoval autor z vlasů a šupin, odebraných z onemocnění, lokalisovaného ve kštici u šestiletého hocha. Klinický obraz: microsporia capillitii.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 50 dní. Na kultuře lze pozorovati částečnou ztrátu schopnosti tvorby barviva. Číslo mykologického vyšetření XXVI. z r. 1936. Viz tab. XXVI., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 50 dní. Číslo mykologického vyšetření 241 z r. 1934. Viz tab. XXVII., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 50 dní. Číslo mykologického vyšetření 241 z r. 1934. Viz tab. XXVII., č. 1.

TAB. XXVIII. ENDOTHRIX GLABRUM

Č. 1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLIX. z r. 1937. Kultura zaslána Centraalbureau voor Schimmelcultures v Baarnu (prof. Westerdijk) pod názvem Trichophyton glabrum Sabouraud.

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření XLIX. z r. 1937. Viz tab. XXVIII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření LXVI. z r. 1937. Kultura zaslána Institut central d'hygiène Section de mycologie v Bělehradě (prof. Miloševič) pod názvem Trichophyton glabrum.

TAB. XXIX. ENDOTHRIX VIOLACEUM VAR. INDICA

Č. 1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření L. z r.1937. Kultura zaslána Centraalbureau voor Schimmelcultures v Baarnu (prof. Westerdijk) pod názvem Trichophyton violaceum Bodin var. indica (Acton a McGuire).

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření L. z r. 1937. Viz tab. XXIX., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření L. z r. 1937. Viz tab. XXIX., č. 1.

TAB. XXX. ENDOTHRIX NIGRUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXIII. z r. 1936. Kultura zaslána Istituto Botanico laboratorio crittogamico della R. Università di Pavia (prof. Polacci) pod názvem Trichophyton nigrum Ballagi.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XXXIII. z r. 1936. Viz tab. XXX., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXXIII. z r. 1936. Viz tab. XXX., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXXIII. z r. 1936. Viz tab. XXX., č. 1.

Č. 5. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXXIII. z r. 1936. Viz tab. XXX., č.1.

TAB. XXXI. ENDOTHRIX SULFUREUM

Č. 1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 14 a 20 dní. Číslo mykologického vyšetření LXXI. z r. 1938. Kultura zaslána kožní klinikou v Budapešti (prof. Ballagi) pod názvem Trichophyton sulfureum.

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření LXXI. z r.1938. Viz tab. XXXI., č.1.

TAB. XXXII. ENDOTHRIX EXSICATUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření XLVI. z r. 1937. Kultura zaslána kožní klinikou v Budapešti (prof. Ballagi) pod názvem Trichophyton exsicatum.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření XLVI. z r. 1937. Viz tab. XXXII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření XLVI. z r. 1937. Viz tab. XXXII., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XLVI. z r. 1937. Viz tab. XXXII., č. 1.

TAB. XXXIII. ENDOTHRIX EXSICATUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVI. z r. 1937. Viz tab. XXXII., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 1 měsíc. Číslo mykologického vyšetření XLVI. z r. 1937. Viz tab. XXXII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVI. z r. 1937. Viz tab. XXXII., č. 1.

TAB. XXXIV. ENDOTHRIX CEREBRIFORME

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XIX. z r.1935. Kulturu zaslal Istituto Botanico laboratorio crittogamico della R. Università di Pavia (prof. Polacci) pod názvem Trichophyton cerebriforme Ginnecken.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XIX. z r. 1935. Viz tab. XXXIV., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XIX. z r. 1935. Viz tab. XXXIV., č. 1.

TAB. XXXV. ENDOTHRIX CEREBRIFORME

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XIX. z r. 1935. Viz tab. XXXIV., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XIX. z r. 1935. Viz tab. XXXIV., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 7 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XIX. z r. 1935. Viz tab. XXXIV., č. 1.

ECTOTHRIX

Dermatofyty skupiny Ectothrix se před druhou světovou válkou u nás nevyskytovaly. Podle zpráv v literatuře jsou dosti častým nálezem v Německu. Nyní po druhé světové válce byla plíseň Ectothrix rosaceum zjištěna jako příčina epidemie vousového onemocnění v jihovýchodní Moravě a v západním Slovensku. Předpokládám, že byla k nám zavlečena německými vojáky, poněvadž se objevila ihned po válce v krajích, ve kterých německé vojsko bylo dlouho ubytováno.

TAB. XXXVI. ECTOTHRIX ROSACEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření VI. z r. 1932. Kultura zaslána prof. Bruhnsem a prof. Alexandrem v Berlíně-Charlottenburgu pod názvem Trichophyton rosaceum.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXI. z r. 1935. Kultura zaslána Istituto Botanico laboratorio crittogamico della R. Università di Pavia (prof. Polacci) pod názvem Trichophyton rosaceum Ginnecken.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXI. z r. 1935. Viz tab. XXXVI., č. 2.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření VI. z r. 1932. Viz tab. XXXVI., č. 1.

Č. 5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXI. z r. 1935. Viz tab. XXXVI., č. 2.

TAB. XXXVII. ECTOTHRIX ROSACEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření VI. z r. 1932. Viz tab. XXXVI., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXI. z r. 1935. Viz tab. XXXVI., č. 2.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XXI. z r. 1935. Viz tab. XXXVI., č. 2.

TAB. XXXVIII. ECTOTHRIX VINOSUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 517 z r. 1936. Kultura vypěstována autorem z materiálu odebraného z kůže nemocného psa.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 517 z r. 1936. Viz tab. XXXVIII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 517 z r. 1936. Viz tab. XXXVIII., č. 1.

TAB. XXXIX. ECTOTHRIX VINOSUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 517 z r. 1936. Viz tab. XXXVIII., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 517 z r. 1936. Viz tab. XXXVIII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 7 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 517 z r. 1936. Viz tab. XXXVIII., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 582 z r. 1937. Kultura vypěstována autorem z materiálu odebraného z kůže nemocného psa.

MEGASPORON

Dermatofyty skupiny Megasporon jsme nevypěstovali ani jednou. Nezjistili jsme ani jeden případ onemocnění u dobytka. Nemohu ani uvésti, jak tomu bylo s výskytem těchto dermatofytů před druhou světovou válkou na Slovensku. Nyní se vyskytují na Slovensku, ale poměrně zřídka a zjištěny byly v okolí Bratislavy. Jest velmi pravděpodobné, že na Slovensko byly zavlečeny armádou postupující z východu, poněvadž v Maďarsku se vyskytují poměrně často.

TAB. XL. MEGASPORON FAVIFORME ALBUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVIII. z r. 1937. Kultura zaslána prof. Dr. Kogojem v Záhřebu pod názvem Trichophyton faviforme album.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 7 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVIII. z r. 1937. Viz tab. XL., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 7 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVIII. z r. 1937. Viz tab. XL., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVIII. z r. 1937. Viz tab. XL., č. 1.

TAB. XLI. MEGASPORON FAVIFORME ALBUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 8 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVIII. z r. 1937. Viz tab. XL., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření XLVIII. z r. 1937. Viz tab. XL., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVIII. z r. 1937. Viz tab. XL., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 8 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVIII. z r. 1937. Viz tab. XL., č. 1.

TAB. XLII. MEGASPORON FAVIFORME DISCOIDES

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 4 měsíce. Počínající pleomorfní degenerace. Číslo mykologického vyšetření XLVII. z r. 1937. Kultura zaslána prof. Kogojem v Záhřebu pod názvem Trichophyton faviforme discoides.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVII. z r. 1937. Viz tab. XLII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření XLVII. z r. 1937. Viz tab. XLII., č. 1.

TAB. XLIII. MEGASPORON FAVIFORME DISCOIDES

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření XLVII. z r. 1937. Viz tab. XLII., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření XLVII. z r. 1937. Viz tab. XLII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření XLVII. z r. 1937. Viz tab. XLII., č. 1.

TAB. XLIV. MEGASPORON FAVIFORME OCHRACEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření LVIII. z r. 1937. Kultura zaslána prof. Kogojem v Záhřebu pod názvem Trichophyton faviforme ochraceum.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření LVIII. z r. 1937. Viz tab. XLIV., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření LVIII. z r. 1937. Viz tab. XLIV., č. 1.

TAB. XLV. MEGASPORON FAVIFORME OCHRACEUM

Č. 1. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření LX. z r. 1937. Kultura zaslána Institut central d'hygiène Section de mycologie v Bělehradě (prof. Miloševič) pod názvem Trichophyton faviforme ochraceum.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 3 měsíce. Číslo mykologického vyšetření LVIII. z r. 1937. Viz tab. XLIV., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření LVIII. z r. 1937. Viz tab. XLIV., č. 1.

EPIDERMOPHYTON

Dermatofyty skupiny Epidermophyton se vyskytují v Praze nejčastěji ze všech. I mezi obyvatelstvem venkovským jsou velmi často příčinou onemocnění.

Ze 37 pozorovaných případů kožního onemocnění, které vyvolalo Epidermophyton rubrum (Castellani-Bang), ověřených mykologicky, popisujeme klinické projevy nejčastěji se vyskytující. Epidermophyton rubrum postihuje na začátku některé místo intertriginosní, nejčastěji krajinu inguinální. Onemocnění začíná jako macula, která, když se zvětší do velikosti nehtu palce, šíří se do periferie papulosními eflorescencemi. Z intertriginosních míst se onemocnění šíří poměrně rychle vznikem sekundárních ložisek různé velikosti, mapovitých nebo i přesně kruhovitých, po ostatní kůži těla, hlavně trupu a stehen. Tato ložiska jsou typického vzhledu a podobají se nejvíce ložiskům ekzému marginatního nebo ložiskům trichophytie superficiální circinarní. Viz tab. LXVIII, foto č. 50, 51, 52 a 53 a tab. LXIX, foto č. 54, 55 a 56. Periferní lem ložisek není souvislý, jako jest tomu u ekzému marginatního, nýbrž jest tvořen papulosními hnědočervenými eflorescencemi, splývajícími jen na některých místech. Je-li periferní lem souvislý, vyznačuje se často linií nepravidelnou, girlandovitou nebo polycyklickou. Ve středu ložisek, která se drobně olupují nebo jsou lichenifikována, nalézáme rovněž rozesety papulosní eflorescence. Většina papulosních eflorescencí ve středu ložisek, jakož i ony, které tvoří periferní lem, nesou na povrchu krustu ze zaschlé krve. Onemocnění totiž značně svědí a nutí ke škrábání. Postihuje většinou muže, jest snadno přenosné a těžko hojitelné. Často po několik let recidivuje a nejlépe se hojí po chrysarobinu v traumaticinu nebo po chrysarobinu v masti. V literatuře se uvádí, že ve většině případů u Evropanů jde o infekci získanou během pobytu v mimoevropských zemích, v kterých se Epidermophyton rubrum často vyskytuje. U našich nemocných by se dala infekce pobytem v mimoevropských zemích vysvětliti jen v jednom případě. Šlo o ženu cestovatele po Africe. Epidermophyton rubrum, soudíme-li podle literatury, se však v Africe málo vyskytuje. Při pátrání po zdroji infekce zjistili jsme, že v osmi případech onemocnění vzniklo buď během pobytu v nemocnici, nebo po návratu z nemocnice, v nichž byli nemocní léčeni na frakturu končetin, a to na kůži těla, kde po delší dobu měli přiložen obvaz. Když jsme zjistili, že u dalších dvou mužů onemocnění vzniklo rovněž v době jejich pobytu v téže nemocnici, u obou současně po přiložení sádrového lůžka (jde o případy pozorované na klinice profesora Trýba v Brně), nabyli jsme přesvědčení, že obvazový materiál musí býti zdrojem infekce. Náš názor byl nadto posílen i tím, že se onemocnění vyskytlo u deseti žen na styčných plochách hýždí, na hýždích a v krajině podbřišku. U těchto žen nepochybně došlo k infekci rovněž z materiálu, užitého k zhotovení menstruačních pásů. U počínajících případů odpovídaly hranice ložiska téměř ploše menstruačního pásu. Postižené ženy samy vyslovovaly podezření, že menstruační pás jest zdrojem infekce.

U 18 z našich 37 pozorovaných případů nutno hledati přímý zdroj infekce v obvazovém materiálu. Uvážíme-li, že obvazový materiál jest zhotovován z bavlny, dojdeme k závěru, že zdrojem infekce jest asi bavlna. Skutečně také surová bavlna se k nám dováží z krajů, v kterých se Epidermophyton rubrum často vyskytuje. Těžko lze rozhodnouti, zda Epidermophyton rubrum jest saprofytem bavlníku, nebo se dostává při zpracování sekundárně do surové bavlny. V literatuře mně přístupné jsem nenašel zmínek o tom, že by na bavlníku bylo zjištěno Epidermophyton rubrum. Také jsem v literatuře nenašel zpráv, že by to bylo vůbec kdy zjišťováno. Naše pokusy zjistiti dermatofyty na bavlně vyzněly negativně.

Stejným způsobem snad dochází k infekci lidské kůže plísněmi Malassezia furfur a Mikrosporon minutissimum (Nocardia minutissima), pravděpodobně z bavlny, užívané k zhotovení tělního prádla.

V mykologickém třídění variet Epidermophyton rubrum, přidržuji se práce Otovy a Kavatsureho v Annal. de Parasitologie z r. 1934. Ve zmíněné práci podávají autoři podrobný popis a rozdělení Epidermophyton rubrum a jejich četných variet, podle jejich makroskopického vzhledu a mikroskopických obrazů.

Epidermophyton rubrum (Castellani-Bang) se vyznačuje četnými makroskopicky i mikroskopicky se lišícími varietami. Různé variety můžeme vypěstovati přímo jako kultury primární nebo z jedné a téže kultury přeočkováním, tedy z jejich subkultur. Tím chci říci, že jedna varieta se může přeočkováním měniti ve varietu druhou. Nejtypičtější variety však získáme vypěstováním přímo ze šupin, jako kultury primární.

Obrazy kultur jsou vybrány tak, aby představovaly nejčastěji se vyskytující variety.

TAB. XLVI. EPIDERMOPHYTON INGUINALE (SABOURAUD)

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření 436 z r. 1935. Vypěstoval autor z onemocnění lokalisovaného na kůži stehen v krajině šourku. Klinický obraz: ekzema marginatum.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření 436 z r. 1935. Viz tab. XLVI., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření 436 z r. 1935. Viz tab. XLVI., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 497 z r. 1936. Vypěstoval autor z onemocnění lokalisovaného na kůži stehen v krajině šourku. Klinický obraz: ekzema marginatum.

TAB. XLVII. EPIDERMOPHYTON INGUINALE (SABOURAUD)

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 497 z r. 1936. Viz tab. XLVI., č. 4.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 257 z r. 1934. Kultura vypěstována autorem z kožního onemocnění lokalisovaného na kůži těla. Klinický obraz: epidermophytia erythemato-squamosa corporis.

Č. 3. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 497 z r. 1936. Viz tab. XLVI., č. 4.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 497 z r. 1936. Viz tab. XLVI., č. 4.

Č. 5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 257 z r. 1934. Viz tab. XLVII., č. 2.

TAB. XLVIII. EPIDERMOPHYTON INTERDIGITALE

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou, varieta sádrovitého vzhledu. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 591 z r. 1937. Vypěstoval autor ze šupin odebraných z onemocnění na nohou. Klinický obraz: epidermophytia squamosa pedis. Onemocnění trvalo 10 let.

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 591 z r. 1937. Viz tab. XLVIII., č. 1.

TAB. XLIX. EPIDERMOPHYTON INTERDIGITALE

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou, varieta sádrovitého vzhledu. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 229 z r. 1934. Vypěstoval autor z onemocnění na nohou. Klinický obraz: epidermophytia squamosa pedis.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou, varieta cerebriformního vzhledu. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 336 z r. 1935. Vypěstoval autor z materiálu odebraného z onemocnění na nohou. Klinický obraz: epidermophytia dyshidrotica pedis.

Č. 3. Sabouraudova půda s maltosou, varieta chmýřovitého vzhledu. Stáří kultury 2 měsíce. Číslo mykologického vyšetření 154 z r. 1934. Vypěstoval autor z onemocnění na nohou. Klinický obraz: epidermophytia dyshidrotica pedis.

TAB. L. EPIDERMOPHYTON INTERDIGITALE

Č. 1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 591 z r. 1937. Viz tab. XLVIII., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 591 z r. 1937. Viz tab. XLVIII., č. 1.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 1 měsíc. Číslo mykologického vyšetření 178 z r. 1934. Kulturu vypěstoval autor z onemocnění na nohou. Klinický obraz: epidermophytia interdigitalis pedis. Viz tab. LXIV., foto č. 38.

Č. 4. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 1 měsíc. Číslo mykologického vyšetření 354 z r. 1935. Vypěstoval autor z onemocnění rukou. Klinický obraz: epidermophytia squamosa manuum.

TAB. LI. EPIDERMOPHYTON RUBRUM (CASTELLANI-BANG)

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 14 dní. Číslo mykologického vyšetření 259 z r. 1934. Kulturu vypěstoval autor z generalisované epidermophytie u dospělého muže, trvající rok. Šlo o případ pozorovaný na kožní klinice prof. Hübschmana v Praze. Viz tab. LXX., foto č. 57, 58 a 59.

Č. 2. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 3 týdny. Číslo mykologického vyšetření 483 z r. 1936. Kulturu vypěstoval autor z případu povrchního ložiska epidermophytie na vnitřní straně stehna. Ložisko velikosti mužské dlaně bylo charakterisováno drobným olupováním a dosti řídkými papulosními eflorescencemi. Z nich některé byly rozškrábány. Šlo o případ pozorovaný na kožní klinice prof. Hübschmana v Praze. Viz tab. LXVII., foto č. 46.

Č. 3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 303 z r. 1935. Kultura vypěstována autorem z generalisované epidermophytie. Klinický obraz: ekzema marginatum. Viz tab. LXVIII., foto č. 50 a 51.

Č. 4. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 5 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 303 z r. 1935. Viz tab. LI., č. 3.

Č. 5. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 8 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 506 z r. 1937. Kulturu vypěstoval autor z onemocnění lokalisovaného jednak v krajině inquinální, jednak v rýze řitní. Klinický obraz: ekzema marginatum.

TAB. LII. EPIDERMOPHYTON RUBRUM (CASTELLANI-BANG)

Č. 1. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 284 z r. 1935. Kultura vypěstována autorem z případu, pozorovaného na kožní klinice prof. Trýba v Brně. Klinický obraz: epidermophytia circinata papulosa corporis. Viz tab. LXIX., foto č. 54, 55 a 56.

Č. 2. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 506 z r. 1937. Viz tab. LI., č. 5.

Č. 3. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 384 z r. 1935. Kultura vypěstována autorem z případu povrchní epidermophytie, lokalisované na kůži stehna. Šlo o kruhové ložisko velikosti dětské dlaně, charakterisované drobným olupováním s ojedinělými papulosními eflorescencemi. Lem ložiska byl rovněž tvořen drobnými papulosními eflorescencemi. Onemocnění bylo rovněž lokalisováno na kůži pravé nohy. Klinický obraz: epidermophytia squamosa pedis. Šlo o manželku cestovatele po Africe. Viz tab. LXVII., foto č. 47 a 48.

TAB. LIII. EPIDERMOPHYTON RUBRUM (CASTELLANI-BANG)

Č. 1. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 259 z r. 1934. Viz tab. LI., č. 1.

Č. 2. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 týdny. Číslo mykologického vyšetření 303 z r. 1935. Viz tab. LI., č. 3.

Č. 3. Sabouraudova půda s maltosou. Stáří kultury 7 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 259 z r. 1934. Viz tab. LI., č. 1.

Č. 4. Sabouraudova půda s glukosou. Stáří kultury 4 měsíce. Číslo mykologického vyšetření 284 z r. 1935. Viz tab. LII., č. 1.

Č. 5. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 303 z r. 1935. Viz tab. LI., č. 3.

Č. 6. Sabouraudova půda s peptonem. Stáří kultury 6 týdnů. Číslo mykologického vyšetření 259 z r. 1934. Viz tab. LI., č. 1.

DERMATOMYCOSES

SEZNAM UŽITÝCH PUBLIKACÍ

Almeida F. P. de: Mycologia Medica, São Paulo, Companhia Melhoramentos, 1939.
Aravijskij A. N.: Nové učení o favu. Věstník ven. a dermat., Moskva, č. 3, 1949.
Ash J. E. a Spitz S.: Pathology of Tropical Diseases, Philadelphia, Saunders, 1945.
Ballagi I.: Börgyógyászati Mykologia, Budapešť, 1929.
Becker S. W. a Obermayer M. E.: Modern Dermatology and Syphilology, Philadelphia, Lippincott, 1947.
Benedek T.: On the newer trend of classification of dermatophytes, Mycopathologia, Vol. IV, Fasc. 3. Haag, Junk, 1948.
Brumpt E.: Précis de parasitologie, Paříž, Masson, 1936.
Bruhns C. a Alexander A.: Grundriss der Mykologischen Diagnostik, Berlín, Springer, 1932.
Conant N. F., Martin D. S., Smith D. T., Baker R. D. a Callaway J. L.: Manual of Clinical Mycology, Philadelphia, Saunders, 1945.
Dodge C. W.: Medical Mycology, St. Louis, Mosby, 1935.
Ducan J. T.: Mycology in Relation to Dermatology, Modern Trends in Dermatology, Londýn, Butteworth, 1948.
Fuhs H.: Haut und Geschlechtskrankheiten, Vol. III., Vídeň, Urban a Schwarzenberg, 1928.
Gohar N.: Mycoses and Practical Mycology, Londýn, Bailliere, Tindall a Cox, 1948.
Jacobson H. P.: Fungous Diseases, Londýn, Bailliere, Tindall a Cox, 1932.
Jadassohn J.: Handbuch der Haut und Geschlechtskrankheiten, Vol. IX., Berlín, Springer, 1928.
Jordan E. O. a X. Burrows W.: Textbook of Bacteriology, Philadelphia, Saunders, 1947.
Hetsch H. a Schlossberger H.: Kolle und Hetsch, Experimentelle Bakteriologie und Infektionskrankheiten, Berlín, Urban a Schwarzenberg, 1942.
Kaškin P. N.: Měnivost dermatofytů a perspektivy dalšího vědeckého bádání. Věstník ven. a dermat., Moskva, č. 3, 1949.
Kořínek J.: Mikrobiologie, Praha, Universum, 1948.
Langeron M.: Précis de Mycologie, Paříž, Masson, 1945.
Lewis G. M. a Hopper M. E.: Introduction to Medical Mycology, Chicago, Year Book Publishers, 1948.
Low R. C. a Dodds T. C.: Atlas of Bacteriology, Edinburg, Livingstone, 1947.
MacCarthy: Diseases of the Hair, Londýn, Kimpton, 1940.
Mackie Th. T., Hunter G. W. a Worth C. B.: Manual of Tropical Medecine, Philadelphia, Saunders, 1946.
Macleod J. M. H. a Muende I.: Practical Handbook of the Pathology of the Skin, Londýn, Lewis, 1945.
Novák F. A.: Systematická botanika, Praha, Aventinum, 1930.
Ormsby O. S. a Montgomery H.: Diseases of the Skin, Philadelphia, Lea a Febiger, 1948.
Pelnář J.: Pathologie a therapie nemocí vnitřních, Vol. I., Praha, Bursík a Kohout, 1940.
Plaut H. C. a Grütz O.: Handbuch der pathol. Mikroorganismen, Berlín, Fischer a Urban, 1928.
Sabouraud R.: Les Teignes, Paříž, Masson, 1920.
Sabouraud R.: Nouvelle Pratique Dermatologique, Vol. II., Paříž, Masson, 1936.
Skinner C. E., Emmons C. W. a Tsuchiya H. M.: Henrici's Molds, Yeats and Actinomycetes, New York, Wiley, 1947.
Smith G.: An Introduction to industrial Mycology, Londýn, Arnold, 1946.
Stein R. O.: Die Fadenpilzerkrankungen des Menschen, Mnichov, Lehmann, 1930.
Strong R. P.: Stitt's Diagnosis, Prevention and Treatment of Tropical Diseases, Philadelphia, Blakiston, 1945.
Sutton R. L. a Sutton R. L.: An Introduction to Dermatology, St. Louis, Mosby, 1941.
Swartz J. H.: Elements of Medical Mycology, New York, Grune a Stratton, 1943.
Taylor Bercovitz Z.: Clinical Tropical Medecine, New York, Hoeber, 1944.

INDEX

Achorion 11, 13, 14, 19
– gypseum 21, VIII, IX
– gypseum Grütz 21
– Quinckeanum 20, IV, V, LV
– Schönleini 19, 20, I, II, III, LIV
– violaceum 20, 21, VI, VII, LV
dermatofyty typu exctothrix 13, 14
– – endothrix 13, 14
– – neo-endothrix 13, 14
Dermatomykoses 16, LIII–LIV
Dermatophyta 16, 39–I
Ectothrix 14, 32
– rosaceum 32, XXXVI, XXXVII
– vinosum 32, 33, XXXVIII, XXXIX
Ekzema marginatum 20, 25, 26, 36, 37, 39, LXI, LXIII
Endothrix 14, 28
– acuminatum 28, XXIV, XXV
– cerebriforme 28, 31, XXXIV, XXXV
– crateriforme 28, XXII, XXIII
– exsicatum 30, XXXII, XXXIII
– glabrum 29, XXVIII
– nigrum 30, XXX
– sulfureum 30, XXXI
– violaceum 28, 29, XXVI, XXVII, LXI
– – var. indica 29, XXIX
Epidermophyton 11, 13, 14, 36
– interdigitale 38, XLVIII, XLIX, L, LXII, LXIV, LXV, LXVI
– inguinale 25, 37, 38, XLVI, XLVII, LXI, LXIII
– rubrum 25, 36, 37, 39, LI, LII, LIII, LXVII, LVIII, LXIX, LXX
Epidermophytia erythemato-squamosa axillae LXI
– circinata papulosa ani LXIX
– – – corporis 39, LXIX
– dyshidrotica manus LXII
– – pedis LXIV, LXVI
– interdigitalis pedis 38, LXIV, LXVI
– lamelosa manus LXV
Epidermophytia papulosa colli LXVIII
– papulo-squamosa ani LXVIII
– – axillae LXVIII
– – corporis LXVIII, LXX
– – femoris LXVII
– squamosa femoris LXI, LXVII
– squamoso-hyperkeratotica manus LXII
– – – pedis LXVI
– squamosa inguinal. LXIII
– – manus 38, LXIII, LXIV, LXV
– – pedis 38, LXIII, LXVII
Favus 19
– capillitii 19, LIV
– herpeticus antibrachii 20, LV
– – nasi 21, LV
glucosa 15
chrysarobin 25, 36
Kerion Celsi 20, 26
kultivační půdy 15
maltosa 15
Megasporon 14, 34
– faviforme album 34, XL, XLI
– – discoides 34, XLII, XLIII
– – ochraceum 35, XLIV, XLV
Microidon 14, 25
– gypseum asteroides 25, 26, XVII, XVIII, LIX, LX
– niveum radians 26, 27, XX, XXI
– persicolor 26, XIX
Microsporia capillitii 23, 29, LV, LVI, LVII, LVIII
– circinata antibrachii LVII
– – colli 23, LVI, LVII, LVIII
– – frontis LVI
– – vesiculo-squamosa capillitii LVII
– crustosa capillitii LVIII
– herpetiformis menti 24, LVII
Microsporum 11, 13, 14, 22
– Audouini 22, 23, X, XI, LV, LVI, LVII, LVIII
– ferrugineum 24, XVI

Microsporum ferrugineum Ota 24
– lanosum 22, 23, 24, XII, XIII, XIV, LVII, LVIII
milieux de conservation 15
– d'epreuve 15
parasitismus typu ecto-endothrix 13
– – endothrix 13
pepton 15
Pityriasis alba capillitii LVI
Poznámky k barevným vyobrazením 17
Sabouraudova půda s glukosou 15
– – s maltosou 15
– – s peptonem 15
Trichophytia superficialis erythemato-squamosa 20
– – circinata 36
– – – papulo-pustulosa 26
– – – papulo-vesiculosa cruris LIX
– – – vesiculosa antibrachii LIX
Trichophytia superficialis follicularis barbae LX
– – – cruris LIX
– – squamosa antibrachii LIX
– – – capillitii 29, LXI
– profunda barbae LX
– – colli LX
Trichophyton 11, 13, 14
– cerebriforme Ginnecken 31
– exsicatum 30
– faviforme album 34
– – discoides 34
– – ochraceum 35
– glabrum Sabouraud 29
– nigrum Ballagi 30
– rosaceum 32
– – Ginnecken 32
– sulfureum 30
– violaceum Bodin 29
– – – var. indica (Acton a McGuire) 29